اٰیاتها ۷   ۱ سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ ۵   رکوعها ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	شروع کوم په نوم د الله چه خاص مهربانه او عام مهربانه دے۔
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿۱﴾	د خدائي توب مناسب صفتونه الله لره دي چه پالونکے د مخلوقاتو دے
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۙ﴿۲﴾	عام مهربانه او خاص مهربانه دے
مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ؕ﴿۳﴾	مالک دے د ورځ د فیصلے
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ؕ﴿۴﴾	ستا عبادت کوو او خاص ستانه مدد غواړو
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۙ﴿۵﴾	کلک کي مونږه په نیغه لاره باندي
صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ۬ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ﴿۷﴾	لاره د هغه کسانو چه تا پري احسان کړے دے۔ نه لاره د هغه کسانو چه غضب شوے دے په هغوي باندي نه لار د ګمراهانو۔